ekonomi~a Z; dogm~a Z; altrudiĝ~a, batal~a; singard~a Z, kred~eco ; drink~uto Z; mort~ulo Z. Rim. 1 Kun adjektiva aŭ substantiva radiko oni povas ankaŭ uzi sufikse anstataŭ em la radikon am, kiu tamen pli insistas pri la konscieco k volateco de la inklino : verama, varmama, gastama, ekonomiama, glorama. Rim. 2 La adjektiva finaĵo a k la sufikso ec donas al la sufikso em la sencon de daŭra aŭ kutima inklino : koler~a; \$par~a Z; nelaciĝ~a spirito Z; kiel rapid~aj bildoj de magia tanterno Z; ŝi forpuŝadis liujn dubojn de si kiel ion tro altrudiĝ~an, tro pezan por ŝiaj forloj Z; kred~eco. Male la simpla substantiva finaĵo o prefere donas al em la sencon de nedaŭra, pasanta inklino : senti dorm~on, vom~on.

II. Vortero memstara signifanta prefere nedaŭran inklinon al io: mi estas ~a akcepli vian proponon; mi estas ~a al akceplo je via propono; havi ~on al io; mi estas laca k ~as dormi; lia sintenado ~igis min al pardono (Kp TENDENCO).

* Emajlo. 1 Vitrosimila diverskolora glazuro, per kiu oni kovras potojn, fajencon, metalon: nedifekteblaj estas fa ~aj koloroj. Kp lako. 2 Speco de brila natura glazuro, kiu ŝirmas la dentojn. ~l (tr). Kovri per ~o.

emani (ntr). (Sc) (plej ofte pri gasoj k radio) Eliĝi nevideble. ~o. Ago per kiu eliĝemaj (vaporiĝemaj) substancoj ~as el la korpoj. ~aĵo. 1 Tio, kio ~as. 2 Z ~anta gaso: nitono estas radiuma ~aĵo. ~igl (ion). Eligi: radiumo ~igas energion.

Emanelpl (tr). 1 Liberigi el la patra aù kuratora povo. 2 (f) Liberigi iun el la dependo de supera aùtoritato: la universala vocédonado ~is la popolon; dum la Renesanco ~igis la spiritoj; vi devas ~i vin el tiu stulla modo; ta ~ado de ta sklavoj, de ta virinoj (Kp MALSKLAVIGI, BGALRAJTIGI).

* Embaraso. 1 Ĝeno al la movoj, al la agado, kaŭzita de materiaj malhelpoj: ~o de strato, de veturitoj, de stomako. 2 Situacio el kiu oni ne povas facile eliri, ŝanceliĝo en la decido: esti en granda mona ~o Z; ~o de riĉeco Z; eltiri iun el ~o B; por forigi ĉiujn ~ojn, uzu nur la lastan formon Z; ĉiuj rimarkis lian ~on; senfina ~o montriĝis en ĉiuj tiaj trajtoj Z;

la ~oj de la ŝtato (Kp senelira, ekstre-MA, Obstrukco, impliki, ŝtopt. Vd Helpi, pino). ~l (tr). 1 Ĝeni la movojn, la agadon per materiaj malhelpoj: liu pakajo ~as min; veturiloj ~as la straton; mal~i ĉambron. 2 Meti iun en situacion, el kiu li ne povas facile eliri: la dismembriĝo de la lingvo neniom ~as la lernanton; tiu demando multe ~is lin; li ~iĝis en mensogon; ~ite respondi B (Kp konfuzi, konstenni). ~a. 1 Kaŭzanta ~on: la etekto de taŭga formo estat ofte ~a. 2 ~oplena, vidiganta ~on: havl ~an mienon.

embargi (tr) 🙏 🛵 Malpermesi provizore al ŝipo la elveturon el la haveno aŭ ĝian malŝarĝigon.

emberlzo Z & G. de paseroj (emberiza).

Emblemo. Figuro de objekto aŭ estulo konvencie reprezentanta abstraktan ideon : verda stelo estas ~o de esp-o; pesilo estas ~o de la jusleco. Kp simbolo, ATRIBUTO, INSIGNO, ALEGORIO.

embolo . Ensanga koagulajo kaŭzanta la ~ion.

embollo . Sangovaza obstrukcio kaŭzita de ensanga koagulaĵo: ~o de putma arterio povas kaŭzi la morton.

embrazuro Z. 1 & Internaj flankoj de fenestro aŭ de pordo. 2 = fenestroniĉo. 3 Aperturo en muro, ŝipo aŭ fortikaĵo, tra kiu oni pafas (Vd krenelo).

*Embrlo. 1 Unua formiĝo de vivanta estaĵo en la utero de la patrino, klam ekaperas la unuaj organoj. Kp Ĝermo, Fero. 2 (f) Komenca kruda skizo de ideo, teorio, projekto.

embrlogenio (Sc). Serio da formoj per kiaj pasas ĉiu organismo ekde embrio ĝia la naskiĝo.

embriologo (Sc). Scienculo, kiu studas la ~ion; specialisto en la ~io.

embriologio Z (Sc). Scienco, kiu pritraktas la disvolviĝon de organismoj ekde ilia stato de embrio ĝis ilia naskiĝo.

*Embusko. 1 Loko, kie oni sin kašaa por surprize ataki malamikon: fali an ~on. 2 Sinkašado por surprize ataki malamikon: li feliče evitis čiujn ~o/n kontraŭ sia sukceso; fari ~on. Kp INSIDI, KAPTILO, ~I (X). Resil